

[Simonsen.]

over sit og sit Partis Standpunkt i dette Øjeblik, saa at han godt kunde skride til Handling, hvis han vilde.

Stensballe: Jeg takker jo det ærede 11te tingvalgte Medlem (Simonsen) for den gode Mening, han havde om mig, men det stiller sig saaledes med dette Spørgsmaal, at det i 2 Maaneder har været drøftet i Folketingets Udvalg mellem Partierne, uden at der har kunnet opnaas Enighed med Regeringspartierne og Ministeren; de har staaet stejlt paa de foreliggende Lovforslag og har ikke vist nogen, som helst Imødekommenhed. Skal der komme noget ud af Lovforslagene i dette Ting, tror jeg derfor at turde sige, at der maa vises betydelig Forhandlingsvillighed over for de Forslag, der er stillet i Folketingets Udvalg saavel af de Konservervative som af os; uden det bliver det næppe let at gennemføre noget. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister skal blive ved at drømme om, at disse Lovforslag kan passere her; i hvert Fald for vort Vedkommende bliver der næppe Tale om det.

Stein: Den højtærede Minister mente, at jeg kun havde fremsat mine Betragtninger i Almindelighed, og at det skulde være et Argument imod mig, at jeg ikke havde sat Fingeren paa bestemte Punkter. Jeg har nu for det første den Opfattelse, at man ved en Sags første Behandling i Tinget netop holder sig til Hovedlinierne, til det almindelige, men for øvrigt har jeg ogsaa den Opfattelse, at det netop er Forslaget som Helhed, der binder paa en saadan Maade, at det kommer til at virke som en efter min Mening uheldig Gangkurv for begge Parter.

Jeg maa naturligvis erkende, at de Fløjtetoner, som den højtærede Minister udsendte, lød meget indtrængende. Ministeren henviste til, at disse Lovforslag er forberedt meget omhyggeligt, og ikke mindst henviste han til, at de kyndigste Jurister var taget med paa Raad. Jeg maa nu dertil sige, at dette med de kyndigste Jurister er ikke noget, der imponerer mig, det er ikke noget, jeg har særlig Respekt for; de kyndigste Jurister kan meget vel med deres Regler paa Kryds og tværs slaa det levende Liv ihjel. Ministeren kunde ikke tænke sig, at man bl. a. fra vor Side skulde kunne gaa imod et Forslag, der blev baaret frem af en saadan Vilje i Befolkningen og en saadan saglig Indsigt, og Ministeren henviste bl. a. til, at naar man fra mit Partis Side havde bøjet sig for Valget

med Hensyn til Valutacentralen, var det dog ikke andet end ret og rimeligt, at man gjorde det samme her. Jeg kan ikke se, at de to Ting har noget med hinanden at gøre. Valget var i ganske særlig Grad et Valg paa Valutacentralen, og Valgets Resultat har man fra mit Partis Side taget til Følge med Hensyn til det, som var Valgets egentlige Genstand. Men deraf kan man ikke drage nogen Slutning om, at man i øvrigt fra vor Side skulde føle sig forpligtet over for de forskellige Lovforslag, som fremsættes af Regeringen.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg vil blot gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at han ikke har Ret i, at jeg har staaet stejlt under Forhandlingerne om disse Lovforslag i Folketingsudvalget. Til Trods for at Venstrepartiet i det store og hele afviste Forhandlinger om det ene af Forslagene, sagde jeg i Udvalget til Venstres Ordfører, at med Hensyn til Forslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder var jeg villig til at forhandle videre med Partiet, dersom de paa 3 specielle Punkter kunde gaa videre, end de var gaaet i deres første Tilbud. Jeg fik derefter Meddelelse om, at det vilde Partiet ikke; men stejlt har jeg i hvert Tilfælde ikke staaet. Jeg synes ikke, der ligger noget særligt i det, som den ærede Ordfører sagde om, at man nu har forhandlet i 2 Maaneder uden Resultat i Folketinget, og saa kunde man ikke vente sig saa meget her i Tinget. Jeg synes, man maa slutte lige modsat: at naar man har forhandlet i 2 Maaneder i Folketinget, uden at der opnaaedes Enighed mellem Regeringspartierne og et af de store Oppositionspartier, kommer netop det Tidspunkt, hvor Landstinget faar en Opgave. Jeg synes, at det netop maa opildne det ærede Medlem til nu at bestille noget i de kommende 3 Uger, og det haaber jeg ogsaa vil ske.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Stein) vil jeg sige, at det er rigtigt, at en direkte Forbindelse mellem Valutacentralspørgsmaalet og denne Sag er der selvfølgelig ikke. Jeg fremsatte imidlertid mine Bemærkninger under Hensyn til, at det ærede Medlem havde brugt det Udtryk, at han ikke kunde anerkende, at der i Valget af 22. Oktober indeholdtes nogen Forpligtelse for Oppositionen. Men i øvrigt maa jeg ogsaa efter det ærede Medlems sidste Udtalelse sige, at vel er det rigtigt, at Valget i høj Grad stod om Valutacentralspørgsmaalet, men jeg tror,